

Szőnyi Iskolai Tükör

4. évfolyam

Szőnyi Határtalanul kirándulás
Erdély, Székelysenterzsébet, 2022 Pünkösöd hava

Szőnyi Iskolai Tükör

**Körkép a Szőnyi Benjámín
Református Általános Iskola
2021/2022-es tanévről**

Szerkesztette: Sulyok Csaba

**Lektorálta: Csák-Kozma
Mariann**

**Fotók: Gilicze Judit, Nagy
Liliána, Sulyok Csaba, Szőnyi
könyvtár, környezetvédelem.hu,
wikipédia.org**

Hódmezővásárhely, 2022.

Tanév végi vers

Holnap az utolsó témazárókat ereszti ki a fénymásoló,
mire lejár a könyvtári könyv már június lesz,
lettárba vesz minket az elmúlás,
pillanatokból élmények arca lesz.

Az ablakok már bukón, tavaszi fáradtság áramlik be mohón,
néhányan erőt vesznek magukon: „na, most kell igyekeznem”,
még lehet a jóból jeles, „anya engedj bicikliznem, ötös lett
a feleletem”, más ilyen szavakat keres.

Hamarosan itt a nyári szünet, tanulni nem kell,
a nyár másra tanít, a táska félre dobva neheztel,
az udvar madarak birodalma, csend költözik a várba,
új deszkát álmodik a jövő száguldó aljára.

Sulyok Csaba

Interjúk egykori diákjainkkal

**Varsányi Kincső (2006 és 2014 között volt a Szőnyi Iskola
diákja)**

Milyen volt az iskolai élet a Szőnyiben a Te idődben? Milyen programok, események maradtak meg az emlékezetedben (pl. szőnyis napok)?

- A Tulipántlika mindig emlékezetes esemény marad számomra, sokan az osztályunkból nemcsak nézőként, hanem fellépőként vettek részt rajta. Persze a szőnyis napokat is mindig élveztük.

Eszedbe jut-e valamilyen vicces eset, félreértés, csínytevés?

- Az biztos, hogy a mi osztályunk híres volt a vicces vagy épp csínytevéses esetekről, ugyanakkor a jószívűségről is ☺ Eléggé összetartók voltunk, és mindig képesek voltunk a félreértéseket

egymással megbeszélni, néha talán egy kis segítséggel. Sosem felejttem el, mikor a kilincset kiejtettük az ajtóból, ezzel veszítve a matekóra idejéből :D

Hogyan emlékszel vissza osztályfőnökeidre (alsó, felső), tanáraidra?

- Mindkettőjükhöz szép emlékek kötnek, és csak jókat tudnék róluk mondani. Mind Olléné Ági néniről, mind Gilicze Judit néniről.

Milyen szoros a kapcsolat az egykori osztálytársaiddal?

- Páran közülük a legjobb barátaim a mai napig, ami számomra egy igazi kincs, és folyamatos kapcsolattartásban vagyunk. Sokukkal nem beszélek, vagy csak nagyon ritkán, de mindig boldogsággal emlékszek vissza rájuk.

Meg tudod fogalmazni, miért volt jó szőnyisnek lenni?

- Én mindig élveztem a különleges eseményeket, programokat pl. egy nyári tábort. Jó volt, hogy kaptunk néha a kreativitásunkban is szabadakaratot pl. megtervezhettük a saját tablónkat, ami a mai napig ott van az iskola falain belül.

Miként alakult az életed az általános iskola után?

- Mint mindenki, én is elmentem középiskolába, ahol tettem egy sikeres érettségit, új dolgokat tanultam, új embereket ismertem meg, és rengeteg tapasztalatot szereztem, persze az elvégzése után is, a külföldi kalandozásom által.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

- Jelenleg még most is tele vagyok tervekkel a továbbtanulás szempontjából. Érettségi után elvégeztem egy radiológiai asszisztens képzést, ám az egészségügyi pályán haladva, ezen is szeretnék tovább haladni felsőoktatás keretein belül. És persze nagyon sok helyre szeretnék még eljutni, és újabb helyeket felfedezni, új embereket megismerni.

Kurai Adrienn (2006 és 2014 között volt a Szőnyi Iskola diákja)

Milyen volt az iskolai élet a Szőnyiben a Te idődben? Milyen programok, események maradtak meg az emlékezetedben (pl. szőnyis napok)?

- Amikor még szőnyis voltam, akkor nem volt még kibővítvé az iskola. Minden reggel áhítattal indult a nap a tanári előtt folyosón. Ami megmaradt számomra az az, amikor mindenkinek lehetett választani helyszínt, és salátát készítettünk. Tulipántlikán a végzős keringőnket táncoltuk el.

Eszedbe jut-e valamilyen vicces eset, félreértés, csínytevés?

- Volt egy eset, amit sosem felejték el. 7-8. osztályosok lehettünk, a szünetben le kellett menni az udvarra, páran le is mentünk, de a többiek valamiért fent maradtak a teremben. Valamit játszottak, aztán nem tudom hogyan, de beragadt a kilincs, és 1 órán keresztül próbálták kinyitni sikertelenül. Emlékszem is, hogy pont dupla matekunk volt Abonyiné Járvás Ágnes tanárnővel.

Hogyan emlékszel vissza osztályfőnökeidre (alsó, felső), tanáraidra?

- Alsó tagozatban Ollé Tamásné Ágnes tanárnő volt az osztályfőnököm és felső tagozatban pedig Gilicze Judit néni. Minden problémával odafordulhattam hozzájuk, nagyon örültem, hogy ők lehettek az osztályfőnökeim.

Milyen szoros a kapcsolat az egykori osztálytársaidal?

- Nem tartjuk a kapcsolatot, Facebookról látom a történeteket.

Meg tudod fogalmazni, miért volt jó szőnyisnek lenni?

- Azért, mert egy különleges iskola, és nagyon sok helyre lehetőségem nyílt eljutni az országban.

Miként alakult az életed az általános iskola után?

- Általános iskola után Makóra, a Juhász Gyula Református Gimnázium és Szakközépiskolába jártam egészségügyi szakra, és itt tettem le az érettségim is. Sajnos nekem az egyik tantárgy első és második próbálkozásra nem sikerült, de harmadikra meglett. És most Szegedre, a Kossuth Zsuzsába járok kisgyermeknevelői szakra, és nemsoká teljesen végzek.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

- Idén kaptam egy olyan lehetőséget, hogy a Balatonon, kürtőskalácsos büfében dolgozhatok. Ha lesz rá lehetőségem, akkor a későbbiekben szeretnék kisgyerekekkel foglalkozni.

Demeter Anna (2008 és 2016 között volt a Szőnyi Iskola diákja)

Milyen volt az iskolai élet a Szőnyiben a Te idődben? Milyen programok, események maradtak meg az emlékezetedben (pl. szőnyis napok)?

- Az iskola épülete még lényegesen máshogy nézett ki, tisztán emlékszem az osztálytermeinkre is. Szinte minden szünetet az udvaron található váron töltöttünk, amit változatos módokon tudtunk megmászni. Sok programnak a focipálya adott helyszínt, aminek különösen örültünk, ha jó idő volt. Számomra a legemlékezetesebb programok közé a Tulipántlikák, az osztálykirándulások és a végzős bálunk tartozik.

Eszedbe jut-e valamilyen vicces eset, félreértés, csínytevés?

- Természetesen, mint minden osztályban, nálunk is előfordult számtalan vicces pillanat, félreértés, de mindent meg tudtunk magyarázni. Nem szeretnék egyet sem kiemelni, hiszen volt tanáraink biztosan emlékeznek egy-két példára, mindemellett remélem, hogy a szép emlékeket is hasonló arányban tudják felidézni.

Hogyan emlékszel vissza osztályfőnökeidre (alsó, felső), tanáraidra?

- Az alsós éveinket Klári néni (Lantosné Schmidt Klára) kísérte végig, Ő tanított meg minket írni, olvasni, és habár nem voltunk egyszerű osztály, végtelen türelemmel támogatott minket. Személy szerint nagyon hálás vagyok neki, hogy több Szép magyar beszéd versenyre is felkészített, és hogy ezt a „hagyományt” a gimnáziumban is folytathattam.

Felsőben Ági néni (Abonyiné Járvás Ágnes) lett az osztályfőnökünk, aki testnevelés- és matekórákat tartott nekünk, utóbbival is segítve a sikeres felvételijeinket. Változatos óráival, megértésével és segítőkészségével nagymértékben segített minket, problémáinkra pedig igyekezett mihamarabb megoldást találni.

Szívesen emlékszem vissza még többek között a magyarórákra Enikő nénivel (Vajda Enikő), és rajzórákra Ildikó nénivel (Farkasné Bakonyi Ildikó), vagy éppen a földrajzórákra Judit nénivel (Gilicze Judit).

Milyen szoros a kapcsolat az egykori osztálytársaiddal?

- Néhányukkal a gimnáziumban szintén osztálytársak/évfolyamtársak lettünk, így általános iskola után is napi szinten találkoztunk. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen, bár néhányan másik városba kerültek a gimnázium miatt, ennek ellenére szorosabb kapcsolatot ápolunk a mai napig is.

Meg tudod fogalmazni, miért volt jó szőnyisnek lenni?

- Az osztályom és a rengeteg élmény miatt, amiket együtt szereztünk, a tanáraink miatt, akik időt és energiát nem kímélve tanítottak nekünk mindent az alapoktól kezdve, és ide sorolnám még azokat a programokat is, amelyekkel színesebbé tették általános iskolás éveinket. Családias, otthonos környezet alakult ki az ott töltött nyolc évünk alatt, remélem manapság is sokan így emlékeznek vissza a Szőnyire.

Miként alakult az életed az általános iskola után?

- A Bethlen Gábor Gimnáziumba nyertem felvételt, magyar-történelem szakra. Talán nem túlzok, ha azt mondom, nem tudtam volna máshol elképzelni magam, hiszen nagyon sokat olvastam már akkoriban is, és közel állt a szívemhez az irodalom. Rendkívül gyorsan eltelt az a négy év, érettségi után pedig nem az egyetem volt az elsődleges célom, hiszen nem voltam biztos abban, hogy mivel szeretnék foglalkozni, így bolti eladóként kezdtem dolgozni. Ezt követően megtapasztalhattam a banki élet atmoszféráját, majd ismét visszatértem az eladói szakterülethez.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

- A közeljövőben szeretnék szakmákat elsajátítani, pontosabban a szépségipar iránt érdeklődöm, majd pedig, ha úgy alakul, később az egyetemi életet is meg szeretném tapasztalni. Most még azonban úgy érzem, szükségem van egy kis tapasztalatszerzésre, ami hozzásegít ahhoz, amivel szívesen foglalkoznék a továbbiakban.

„Ezért szeretem a könyvtárat”

A könyvtár az „Ezért szeretem a könyvtárat” pályázat segítségével az alsó tagozatosok képzelőerőjét próbálta a könyvek, a könyvtár, és az olvasás szeretetén keresztül megmozgatni.

Angyal Dávid (3/a)

Ezért szeretem a könyvtárat

Nagyon szeretek könyvtárba járni, mert ott sokféle dolog fellelhető az érdeklődésemnek megfelelően. Különösen foglalkoztatnak a könyvek és a rejtvények. Igyekszem minden nap eljutni és legalább 5 rejtvényt megfejteni. Mindig van otthon egy könyvtári könyv, amit éppen olvasok. Alig várom, hogy felsőben odaülhessek a könyvtári számítógéphez.

Az elkövetkező időszakban is szeretnék majd könyvtárba járni.

Asztalos Laura (3/a)

A könyvtár

Minden városban van egy könyvtár. Ezt akkor tudtam meg, amikor pici voltam. Legelőször óvodás koromban voltam, de akkor még nem tudtam olvasni. Elsős koromban voltam az iskolai könyvtárban, ahol először kölcsönöztem ki az első könyvem, ami a Titkos Királyság volt. Nagyon tetszett, hogy mennyi könyv közül választhattam. De nem az az egy dolog tetszett, hanem ott voltak feladatok, amiket meg kellett oldani, mint például: találd meg a hat különbséget a két kép között, szabadulj ki a labirintusból. Úgy adták fel, hogy a képes feladatból kettőt, a labirintusból pedig egyet kellett megoldani. Ha három feladatot jól oldottunk meg, akkor egy gumicukrot kaptunk, de, ha csak egy jó feladatot oldottunk meg, akkor csak egyre jobban döbbsentem rá, hogy mennyire szeretem a könyveket és az olvasást is. A könyvtárat azért is szeretem, mert ott például ha az első részét kiolvastam egy könyvnek és szeretném folytatni, akkor nem kell keresgetnem, mert sorba vannak rendezve. A mi iskolai könyvtárunkat azért is szeretem, mert egy feladatért nemcsak drazsét lehet kapni, hanem második korom óta matricát is. Emlékszem, hogy az én első matricám shrekkes volt. De a könyvtárban nem csak jutalmazás, hanem szigorú szabályok is vannak, amiket be kell tartani, mint például:

- Ha belépsz a könyvtárba, akkor fertőtlenítsd le a kezed!
- Egy elsős egy könyvet kölcsönözhet.
- Egy másodikos kettő könyvet kölcsönözhet, és így tovább hat könyvig.

- A számítógépet csak a felsősök használhatják.
 - A könyveket három hét után vissza kell vinni.
- A könyvtár mindenkinek jó, ezért mindenkinek ajánlom.

Babéj Nóra Ida (3/a)

Ezért szeretem a könyvtárat

Sok könyv közül lehet választani. Nagyon kedves Csaba bácsi.

Van sok rejtvény, feladat. Lehet házit írni a könyvtárban a nagyoknak. Gépezhetnek a felső tagozatosok. Kapunk cukrot, ha rejtvényt oldottunk meg. Csaba bácsi érdekesen tartja a könyvtári órákat. Meg lehet kérni, hogy legyen új könyv. Sok érdekes könyv van. Jó, hogy van sok Tea és Geronimo könyv. Nem szidnak le, ha nem pont határidőre hozzuk vissza a könyvet. Azt ajánlom mindenkinek, hogy járjon sokat könyvtárba, mert a könyvtár az jó.

Bakacsi László (3/a)

Ezért szeretem a könyvtárat

Könyvtárba járni nagyon jó élmény. Sokszor szoktam az iskolai könyvtárba menni. Szeretek keresgélni a könyvek között. Van néhány kedvenc könyvem, ilyen a Ropi naplója. Csaba bácsitól bármikor segítséget tudok kérni.

Balogh Boróka (3/a)

Ezért szeretem a könyvtárat

A mi városunkban is van könyvtár. Én az iskolai könyvtárba járok a legtöbbet.

Ezekén a helyeken csend van. Bárki bemehet, és, ha tetszik neki egy könyv, kikölcsönözheti vagy ott is elolvashatja. A könyvtárosok betűrendben rakják sorba a könyveket, ami nagy segítség. Ha valamit mégsem találunk, szívesen segítenek.

Szeretek könyvtárba járni, mert sok érdekes, vicces könyv van. Én szeretek olvasni, és szeretem az ott kapott játékos feladatokat is.

Lakatos-Tóth Levente (3/a)

Ezért szeretem a könyvtárat

A Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola tanulója vagyok. Szerintem a mi iskolánknak van a legjobb könyvtára. Az iskola könyvtárosa Csaba bácsi, aki nagyon kedves és segítőkész. Azért szeretem a könyvtárat, mert nagyon sok érdekes könyv van ott, és én nagyon szeretek olvasni. Emellett rengeteg izgalmas foglalkozás közül lehet választani. Ráadásul lehet ott olvasni és rejtvényt is fejteni. Mindig izgalmas új könyvet hazahozni és itthon hétvégén is belemélyedni.

Mucsi Marcell (3/b) és Tóth Zétény (3/b)

A könyvtár titkai

Az egyik barátommal bementem a könyvtárba. Érdekelnek a hajók, ezért elmentünk az utolsó polchoz, ahol a hajókról szóló könyvek voltak.

Keresgeltünk a könyvek között, és találtunk egy kulcsot. Egyszer csak valahogyan beleestünk egy könyvbe, ami a Titanicról szólt. A hajó furcsán imbolygott, csúszkáltunk rajta, majd belepottyantunk az Atlanti-óceánba. Láttuk, hogy egy kardhal közeledik felénk. Marci megpróbálta fārasztani a kardhalat, én pedig elővettem a zsebemből a kulcsot. Aztán hirtelen eltűntünk.

Újra a könyvtárban találtuk magunkat. Levettünk a polcraól egy másik könyvet, mégpedig a Harry Potter 7. részét. Hirtelen a könyv második részében, egy csatában találtuk magunkat. Mielőtt veszélybe kerültünk volna, fogtam a kulcsot, és átkerültünk a Légi csaták könyvébe. Egy amerikai repülőben ültünk. A kulcs kiesett a zsebemből és egy másik repülőbe került. Miután visszaszereztük, újra a könyvtárban voltunk.

Ezért szeretjük mi a könyvtárat, mert sohasem tudhatjuk, hogy mit rejtenek a könyvek.

Némedi András (3/b) és Cserhāti János (3/b)

A könyvtár

Sokat szoktam olvasni. Az olvasás hasznos. A könyvekben sok érdekes dolog és tanulság van. A könyvtár tele van jó könyvekkel. Ha izgalmas könyvre vágysz, menj a könyvtárba! Könyvtáros Csaba bácsi nagyon kedves.

Péter-Szabó Lilla (3/b)

A könyvtár

A könyvtár egy igazi kincstár.
Nincs annál a világon jobb hely,
mint a Szőnyi könyvtár.
Csaba bácsi a legjobb könyvtáros tanár.
A könyv egy gyöngyszem, mi a tudás kincse,
amit átadhatsz másnak is.
Számptalan csodát is olvashatsz.
Míg nálad van, olvasod.
Ez a könyvtár titka.

Buzási Olívia (3/b)

Könyvtári élményeim

Szeretek a könyvtárban lenni, mert jó ott a hangulat, és sok új könyvvel találkozunk. A könyvek házában nemcsak könyvet lehet kölcsönözni, hanem rejtvényfejtésre is van lehetőség. Sőt, ha minden megoldásod jó, még cukorkát is kapsz. Én általában valamilyen lányos vagy állatos könyvet szoktam kölcsönözni. Mindig találok kedvemre valót.

A Szőnyiben van egy kincstár,
egy nagyon jó könyvtár.
Csaba bácsi nem egy filmsztár,
hanem a legjobb könyvtáros tanár!

Benk Emese (3/b), Orosz Nóra (3/b), Pányi Luca (3/b)

A könyvtári manók

Mindig is tudni akartam, hogy zárás után, mi történik a Szőnyi könyvtárában.

Egyszer elbújtam egy szekrényben, és hirtelen meghallottam egy hangot. Kikukucsáltam, és legnagyobb meglepetésemre manókat láttam. Hárman voltak, és ott ugráltak az asztalon. Kíváncsi lettem, és kimásztam a szekrényből. Szerencsére nagyon barátságosak voltak. Megtudtam a nevüket is: az egyiket Mesinek hívták, a másikat Lucának, a harmadik manónak pedig Nóri volt a neve.

- Téged hogy hívnak? – kérdezték.

- Colette a nevem - válaszoltam.

- Ti a könyvek lakói vagytok? – faggatóztam tovább.

- Igen – felelték.

Még sok kérdésem lett volna a manókhoz, de hajnalodott, és haza kellett mennem. Megígértem, hogy másnap este újra visszamegyek, és folytatjuk a beszélgetést. Azóta nemcsak napközben, hanem esténként is meglátogatom a könyvtárat és az ott élő manókat.

Így történt, hogy a szőnyis gyerekek és a könyvtári manók barátok lettek.

Kardos Csongor (3/b), Nagy Vencel (3/b), Vata Máté (3/b)

A sulikönyvtár rap

A könyvtár egy kincstár,
mely minden titkot feltár.

Olvasunk, közben tanulunk,
van pár könyv, amit imádunk.

Rejtvényt fejtünk, kölcsönzünk,
haverokkal nevetünk.

A sok könyv közt mindig meglelem
azt az egyet,
ami úgy érdekel,
hogy le sem teszem.

A könyvtárban ott vár
Csaba bácsi már,
ő a legeslegjobb
könyvtáros tanár!

„Ilyennek látom a világot”

A tanév második félévében a Szőnyi könyvtár pályázatot hirdetett a felső tagozatos diákokat megszólítva, hogy tetszőleges műfajú írásműben fejezzék ki véleményüket, érzéseiket az őket körülvevő szűkebb-tágabb környezetükről.

Markó-Martonosi Szófia (5/b)

Ilyennek látom a világot

A nap derűsen küldi reggel sugarait. A hold fényét keresve látom az élet bogarait. Az élet olyan, mint a hold: nincs fénye, de mégis látod. Azért gondolom így, mert valakiben megbízol, azt látod, hogy van fénye, ő a te barátod. De mikor megun, valakivel kibékül, akkor otthagy, és a fénye a szemedben csak homályos táj. Ilyen a legtöbb csalódás. Majd jön valaki: a nap. Ő mindig égni fog, lehet, hogy elmegy, de holnap visszajön. Ezért legyen sok barátod, aki melletted áll. Valaki elhagy, lesz neki más. Ha pedig elmegy a többi, az első visszatér. Ha az élet napos oldalát nézzük, kevesebb gond ér. De a sötét hold is képbe kerül, legyek én, legyél te, legyen ő a nap. Így érhet a legkevesebb baj. Segítsünk az embereken, az állatokon, a bolygón, mert ez a mi világunk!

Petrényi Dorina (8/b)

Vegyes érzelmek

A világot szépnek látom,
az iskola néha álom.
Velem van pár jó barát.
Mi együtt vagyunk ez így jó.

Én amikor boldog vagyok,
én akkor ő vele vagyok.
Ő nem tudja, hogy én Szeretem,
megmondom: Szívemből Szeretem.

Az én kedvencem a szombat,
együtt beszélgetünk jókat.
Minden felé együtt voltunk,
mi akkor jókedvben voltunk.

Ezt a világot rossznak látom,
egyedül vagyok ez rémálom.
Miért látom rossznak a világot?
Hiszen róla szól minden álom.

Diákjaink írták

Bauer Péter (3/c)

Burítós Szendvics

Így kell szendvicset készíteni: megkened a szendvicset vajkrémmel. Aztán raksz rá sonkát (Regnum gustó extra sonka), majd megkened majonézzel, raksz rá kápia paprikát, végül megszórod salátával, rárakod a tetejét, és megeszed.

Somodi Emese (3/c)

A béna macska

Volt egyszer egy játékos kiscica és jóbarátja, a kiskutya. A kutya a lábtörlőn aludt. A cica pedig játszani akart. Most mi legyen?
- Majd csendben odaosonok, és megpiszkálom a farkát – gondolta a macska. Azzal fogta magát, és elindult a kutya felé, de hirtelen... Bumm! A macska lelökte a cserepet. A macska nem vette észre, hogy ott van egy gereblye, és pont arra esett a cserép, és a macskának pedig a fejéhez dőlt. A kutya felébredt, és nevetni kezdett.
Ne piszkálj senkit, aki alszik!

Nagy Liliána (3/c)

Mazsorettezni jó!

Három éve járunk a húgommal mazsorettezni az Emerald Dance Team Sportegyesülethez, ahol botforgatást, pomponozást és akrobatikát tanulunk. A versenycsoportba járunk, ezért heti 2-3 edzésünk van. Az órákon csoportos, duó, trió és egyéni koreográfiák táncait gyakoroljuk. Sokat forgatjuk a mazsorett botunkat, hogy a bonyolultabb technikákat is elsajátítsuk. Gumiszőnyegen sokféle akrobatikai elemet tanulunk. Egész órán szól a zene, jó a hangulat. Több mazsorett versenyen mérettettünk meg magunkat, ahonnan mindig jó eredményekkel, sok éremmel tértünk haza.

Nagyon szeretek mazsorettezni, mert jó a társaság, sokat fejlődött a mozgásom, és nagy élmény színpadra állni a versenyeken.

Szécsényi Anna Boróka (4/a)

A 4/a kirándulása

Ma, 2022. április 4-én az osztállyal elmentünk kirándulni. Először a Szerb Ortodox Templomot látogattuk meg. Rengeteg érdekességet láthattunk a templomban: volt ott rézcshallár, aranyoltár, tömördek festmény lógott a falon. Az idegenvezető mondott egy olyan szokást, hogy a nem olyan hitvallásúak csak az ajtóban állhattak, viszont az olyan hitvallásúak bemehettek, de nem volt mindegy, hogy hol álltak. Ott nem padok díszlegetek, hanem a fal mellett székek ékesítették a templomot. A templom neve: Szerb Ortodox Templom, ahol az istentisztelet helyett liturgiát mondanak.

Aztán a hódmezővásárhelyi zsinagógát néztük meg. Ott már padok voltak, és ott a csillag a szimbólum. Láttunk bent egy tekercset, ami meg volt sérülve. Azt mondták, ha megsérül, eltemetik vagy beleépítik a zsinagóga falába. A zsinagógában megismertük a héber nyelvet, és megnézhattunk pár héber írású Bibliát. Felmentünk a karzatra, és átnéztünk a nagy és díszes, színes üveglakon. Az idegenvezető megengedte, hogy

énekeljünk egy dalt, és ő is énekelt nekünk héberül egy dalt. Mikor elindultunk vissza a Szőnyibe, előtte kaptuk zsinagógás képeslapot.

Nekem a zsinagóga jobban tetszett, mint az ortodox templom.

Tímár Bori (4/a)

Kaola a koala

Nekem Kaola, a koalám a legkedvesebb tárgyam.

Azért szeretem őt, mert nagy a füle. Persze nem csak azért. A gyönyörű, barna szeméért, meg a cuki orráért. Úgy lett meghorgolva, hogy ruhája is legyen. Kék és fehér pólója tökéletesen passzol. A kezét és a lábát lehet mozgatni. Jól lehet dobálni, és nagyon jó vele aludni. A két füle mindig csalén áll, de én így szeretem. Hátral a rövidujjúja alatt látható a kis gömbalakú farka. Mikor belenézek Kaola szemébe, azt látom, hogy meg akar ölelni. És néha úgy hallom, mintha beszélne hozzám. Érzem, hogy akkor is ott van velem, amikor nem látom.

Azért ez a legkedvesebb tárgyam, mert anya horgolta nekem.

Nagygyörgy Rebeka (4/a)

Az én kis Tunyim

Az én kis Tunyim kék, de a csápjai lilák. Sokszor félelmetes, de mindig vidám.

Puha anyaga elragadó. Mikor lefekszem, elmesélem a bajomat neki. Alakja hosszúkás, a mérete 20 cm. Nagyon közel áll a szívemhez. Igaz, idős Tunyi, de úgy mozog, mint egy maki. Sárga szeme világít a sötétben. Nagy arca elfér a kezemben. Szeretem, ha hozzám bújik. Ő kísér el mindenhová, segít, ha stresszes vagyok. Szeret játszani velem, de ha más játszik vele, azt nem szeretem. Sok olyan esetben segített, mikor megbántottak. Teljes neve: Nagygyörgy Tunyacsap Kornéliusz (szeretem a vízi állatokat).

Nagyon jó mellette elaludni. Remélem, tetszett az alkotásom!

Lantos Balázs (4/a)

Az én körzőm

Tanév elején anyuval tanszervásárlásra indultunk. Edit néni küldött egy listát, hogy mi fog kelleni a tanévben.

Kellett ceruza, vonalzó, füzet, toll, körző. A körzőt eleinte nem tudtam használni, de aztán belejöttem. A körző kemény műanyagból és fémből készült. A fogója és az összetartó rész, amit a két fém tart össze. Van rajta két csavar, ami fölött a márkája

található. Az egyik végében van a szűrője, a másik végében van a hegy, amely fölött van egy tekerő, amivel a hegy nagyságát lehet szabályozni. Azért kedves nekem ez a tárgy, mert megnyugtat, ha köröket rajzolok vele. Ha nem tudok elaludni, akkor addig csinálom vele köröket, amíg el nem alszom.

És, ha rajzolni támad kedvem, akkor is boldog társam.

„Mesék a Zümmögő Birodalomból”

Az Agrárminisztérium a 2021. évi Föld Napja alkalmából meseíró pályázatot hirdetett a beporzó rovarokról. Az országos pályázatra kilencvenhét az óvodások által, és négyszáznyolcvannyolc az általános iskolások első négy évfolyamába járó diákok által írt mese érkezett. Az online mesekönyvben való megjelentetésre hetven mesét választott ki a szakmai bíráló bizottság. Ezen hetven mese egyikét a Szőnyi Benjámin Református Általános Iskola két tanulója vetette papírra.

Berecz Emese Tünde (4/a) és Timár Bori (4/a)

Virág-világ

Volt egyszer egy varázslatosan szép világmindenség. Benne megszámlálhatatlan virágszál és virágágy. Az ágyásokat ösvény kötötte össze és gyümölcsfa díszítette. De ez a csoda nem magától termett!

A beporzó rovarok szorgosan dolgoztak, minden élőlény tette a dolgát. Az emberek nem így látták, ők még fenségesebb világot képzeltek maguknak! Ezért elkezdtek rovarirtószereket használni.

– Ennyi nem elég! – ezt kiabálták.

– A rovarvédőket zárják börtönbe! Nem akarunk ennyi bogarat látni!

Úgy is lett. A rovarokat ez érzékenyen érintette, nem poroztak be több növényt. Titkos helyeken kezdtek el bujkálni. A darázsgarázsban, a méhfészekben, a pillangóotthonban, a poloskák és a bogarak búvóhelyén virágoztak a virágok, teremtek a fák.

Tíz évnél is több idő telt el így, míg két kilenc éves kislány, Bori és Mesi az iskolában megkérdezte:

– Miért sárga minden? Miért nem színesek a virágok? A könyvekben különféle színekben pompáznak a növények.

– Tudjátok lányok – szölt a tanár néni –, ez hosszú történet, de ha kíváncsiak vagytok, elmondom. Körülbelül tíz éve még szebb virágjai voltak a világunknak. A bogarak, rovarok, lepkék szabadon tették a dolgukat. De mi, emberek még tökéletesebb világot szerettünk volna! Ezért a beporzó rovarok megsértődtek, visszavonultak. De kezdjük is az órát!

A két gyermeket ez a válasz nem hagyta nyugodni. Vissza akarták szerezni a régi virágvilágot, látni akarták a természet csodáit, érezni szerették volna a gyümölcsök ízvilágát.

Tudták, hogy a tanár néni nem mondott el mindent.

Egy hétvégén felderítőútra indultak. A táskájukba rovarszótárt, gumikesztyűt, elemőzsiát csomagoltak. Hat napig gyalogoltak mezőkön, mocsarakon át. Egyszer aztán rázendített az eső. A csuromvizes lányok megláttak egy kastélyt. A palotát ezernyi rózsaszín és kék pillangó díszítette. Bekopogtak, és a világ legszebb pilléje fogadta és köszöntötte őket.

– 1210429201220112021! (Tudták a lányok, hogy mit mond a lepke, mert elővették a rovarszótárt.)

A lányok megszeppenve felelték:

– Mi is köszöntünk! – és adtak neki egy szótárt.

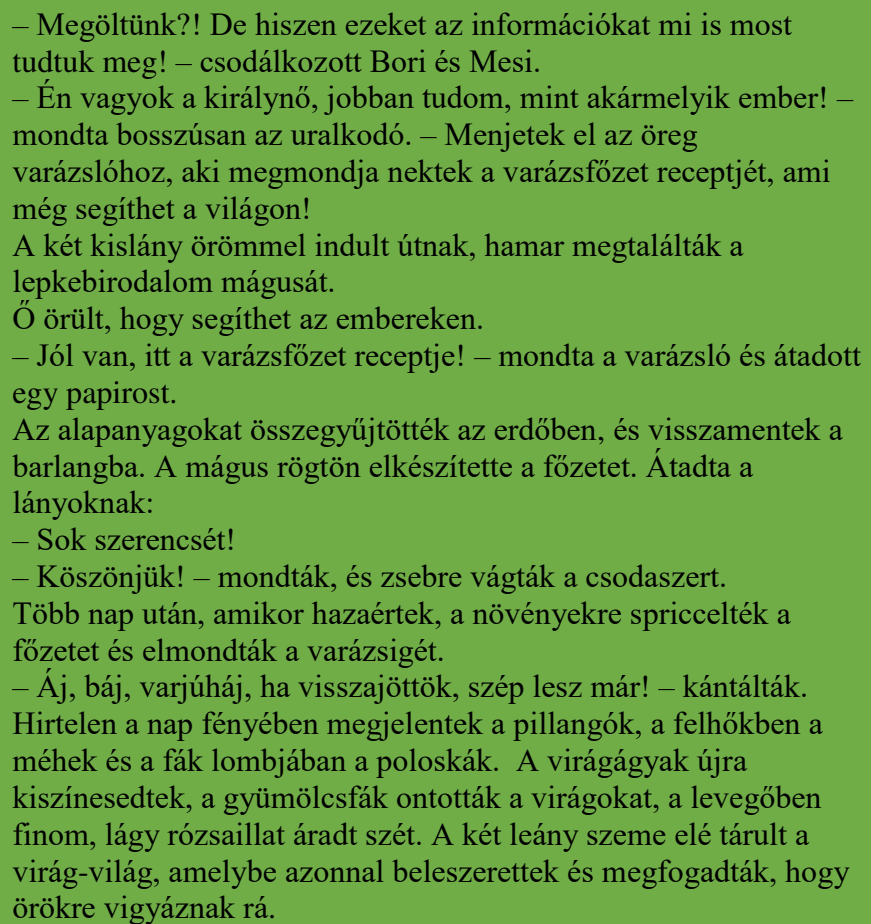
– Köszönöm, de nincs szükségem rá, a ti nyelveteket is értem, minden nyelven beszélek. Miért jöttetek?

A barátnők egyszerre mondták:

– Miért sértődtetek meg? Az emberek nem akartak rosszat!

A lepke azt mondta mérgesen:

– Tényleg? Akkor miért öltetek meg annyi rovar?

Anyák napja

Filip Nóra Stefánia (4/a)

A legjobb anya

Az anyukám állatorvos!
A munkájában nagyon szorgos.
Igaz eltelt huszonnégy év,
de azért is bírja még.

A haja szőkésbarna
lehet zöld is, ha akarja.
Ha a zöld színre áttértünk,
az az egyik kedvenc színünk.

A szeme színe mocsár zöld,
mint a nagyapámé, tündököl.
Szereti ő a mezőket,
de jobban választaná az erdőket.

Kedvessége mellett komoly,
az arcára derül a mosoly.
Matekból zseniális,
jobb a számításnál is!

Szeretettel küldöm,
ezt a szép versöm!

Szalai Krisztina (4/a)

Anyukámról szeretettel

Az anyukám haja
barna, mint a makk,
bár vége szőkített,
s ragyog, mint a nap.

Zöldes barnás szeme
fényesen csillog,
csak úgy tündököl az
arca, ha mosolyog.

Oly finom sütit süt,
hogy az ész megáll.
Négy cukorral issza
kedvelt italát.

A kávé szereti,
kedves itala,
rakott krumpli pedig
kedvenc vacsija.

Gondozza az epret,
kutyát és macskát,
muskátlit, árvácskát,
mindent egyaránt.

Kórházban dolgozik,
főnővér az ITO-n.
Szeretném, ha tudnád,
szeretlek édesanyám!

Szilágyi Borbála (4/a)

A legjobb anya

Óvodában dolgozik,
fekete haja szépíti.
Barna színű szemecskéje
kitündököl a napfényben.

Kedvenc állata a vidra,
kedvenc színe a sárga.
Öten vagyunk házába,
gondozza a málnákat.

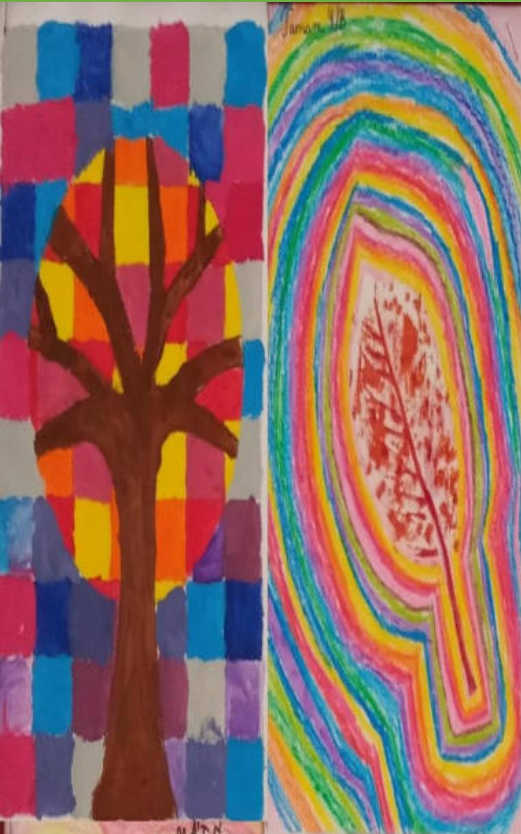
Fekete táskájában
minden van, ami csak lehet.
Segítőkész és kedves,
van három gyereke.

Kedvenc étele a tészta,
második neve a Réka.
Kedvenc zöldsége a cékla,
szeretlek édesanya!

Református hittan képregényben

Markó-Martonosi Szófia (5/b)

Papp Vanda (6/b)

Zrínyi Ilona: Levél Máriának

Tisztelt Mária!

Bár alig ismerlek, úgy vélem jó barátokra lelhetek benned e nehéz és nyomorúságos helyzetben. Reménységem szerint jobb helyzetben vagy, mint én. De ezt félretéve, el szeretném mesélni az életemet az elejétől.

1649-ben születtem Ozaly várában, Zrínyi Péter horvát bán és Frangepán Katalin lányaként, horvát és itáliai származású nemesi családban. A családom Magyarország leggazdagabb főnemesi családjaihoz tartozott, ezért feleségnek és háziasszonynak neveltek, hogy később férjhez menjek I. Rákóczi Ferenchez, a fejedelmi család sarjához. Sajnos nem felhőtlen az élet, mert 1664. november 18-án szeretett nagybátyám, Zrínyi Miklós életét kioltotta egy megsebzett vadkan. Elvesztettem az egyik legfontosabb személyt az életemben.

1666 márciusában pedig hozzámentem I. Rákóczi Ferenchez, akinek három gyermeket szültem: 1667-ben megszületett Rákóczi György, de hamarosan – még csecsemőként – elhunyt. Őt követte a leányunk, Rákóczi Julianna, és a legifjabb gyermekünk, II. Rákóczi Ferenc, aki mindig mellettem állt Munkács váranak a falain, akkor is, amikor az egyik szobalányomat lelőtték.

Sajnálom, hogy mindig túlságosan előre szaladok az időben, ezért térjünk vissza 1671. április 30-ára, amikor kivégezték az édesapámat, Zrínyi Pétert, mert részt vett a császár elleni főúri összeesküvésben, amit Nádasdy Ferenc országbíró elárult. A férjem csak azért menekült meg ettől a kivégzéstől, mert összefogtunk az anyósommal, és mindössze 400.000 aranyforinttal fizettünk a kiváltásáért. Bár ez mind öröm, drága édesapámmal mégis kegyetlen módon végeztek, ebbe pedig édesanyám beleőrült, és hamarosan ő is halálát lelte. A fiatal hűgaimat kolostorba kényszerítették, szegény öcsémet pedig ellenségnek, vagyis császári tisztnek nevelték. Azóta sem hallottam róluk semmi hírt. Férjem nem sokkal szeretett fiunk születése után hunyt el 1676-ban.

Ezután egyedül maradtam a gyermekeimmel és az anyósommal. Gyakran érkezett hozzám kuruc küldöttség, hogy álljak az ő oldalukra, de én békében szerettem volna élni, amennyire lehetett. Végül maga a vezérük, Thököly Imre látogatott meg, kivel oly halálosan beleszerettünk egymásba, hogy 1682-ben

örök hűséget fogadtunk egymásnak, ezáltal összefonva sorsunkat. Három esztendő elteltével szeretett férjemet elfogták a törökök, én pedig Munkács várában sáncoltam el magamat, amit nem sok idő elteltével ostrom alá vettek a császári csapatok, de én nem adtam meg a várat, mert azzal együtt akár a gyermekeimet és az életemet is elveszíthettem volna. 1686 tavaszán feladták a császáriak az ostromot.

Zrínyi Ilona (~1643-1703)

Megmenekültünk! Azonban az 1686. esztendő végén újra ostrom alá vették Munkácsot, ám ezúttal nem bírtam tartani a várat, mert a zsarnok Caraffa, a császári tábornok megzsarolt azzal, hogy a gyermekeimet magam nevelhetem fel, ha megadom a várat. De tudod, hogy ez az ígéret nem ért semmit. Így vesztettem el a gyermekeimet és a szabadságomat.

1692-ben pedig imádott férjem kiszabadított a fogságból, és elvándoroltunk Nikomédiába, ahová száműzetésbe mentünk. Itt élünk most is a tengerparton, teljes békében és nyugalomban, de sajnós boldogságban nem.

Békét és jó egészséget kívánok!
Zrínyi Ilona

A farkaskaland

Balogh Vivien (7/b)

Baradlay Ödön és orosz barátja, Ramiroff Leonin Magyarországra indul a hideg, havas télben. Három ló vontatta szánon, trojkán akarják megtenni az utat. Ödön sietni akar, anyja levélben kérte erre apjuk halála után. Leonin minden szükséggel jól felszereli a szánt. Először hatalmas hóviharba kerülnek, csak nehezen tudnak haladni. Majd éhes farkascorda kezdi üldözni őket. A kocsis, aki a lovakat hajtja, örült iramra készíti az állatokat. De azok maguktól is szélesebben vágatnak, érzik a veszélyt. Ödön és Leonin puskát ragadnak, és a legelől haladó farkasokat lelövik. Egy kis előnyhöz jutnak így, mert a farkasok megállnak, hogy rögtön felfalják elhullott társaikat.

Egy hatalmasat buknak a magas partoldalban, a lovak elszabadulnak. Az ordasok egy része őket követi, a kocsis pedig a fára menekül, a két jó barát pedig korcsolyát húz a lábukra, és a befagyott Dnyeper folyó jegén iramodnak tova. Az éhes farkasok azonban nem hagyják veszni a kiszemelt zsákmányt. Beérik őket. Leonin korcsolyaszíja elszakad, a barátja azonban élete kockáztatásával mellette marad, és késével tartja távol a vadállatokat.

Azután megint együtt folytatják a menekülést. A távolban már a halászok kunyhói látszanak, amikor egyszer csak Ödön eltűnik egy lékben.

Leonin halált megvető bátorsággal ugrik a jeges vízbe, és kihúzza barátját. A félhomályban csak nehezen talál rá, Ödön ruhája jéggé fagyott, alig van benne élet. A halászok segítenek, így túléljük a kalandot.

Ödön nagyon beteg lesz, Leonin mindaddig mellette marad, míg teljesen felépül. Együtt folytatják útjukat egészen a magyar határig.

Ödön és Leonin barátsága példamutató, önzetlenül, bátran álltak helyt egymásért, amikor arra volt szükség. Mindketten megmentették egymás életét, vállalták a veszélyt, a kockázatot, és kitartottak egymás mellett a nehéz percekben is.

Mucsi Nándor (7/a)

Ödön és Leonin útra kelnek Magyarországra a hideg, havas orosz pusztán keresztül.

Három ló vontatta szánon, trojkán akarják megtenni az utat. Ödön sietni akar, mert az anyja a levélben arra kérte. Leonin minden szükségessel jól felszerelte a szánt.

Először hóviharba kerülnek, majd egy éhes farkascorda kezdi őket kergetni. Ödön és Leonin gyorsít, puskát rántanak, és sikerül lelőni a legelől haladó farkasokat. Egy hatalmas buknak miatt a lovak elszabadulnak. Néhány farkas a lovakat vette

üldözőbe, míg másik kettő a fára menekült, riadt kocsist akarja támadni. A két jó barát korcsolyával iramodik tova a befagyott Dnyeper folyón. De hirtelen Leonin korcsolyájának elszakad a szíja. Amíg Leonin egy új lyuk kifűrésével fáradozik, addig Ödön egy késsel próbálja visszatartani az acsargó vadállatokat. Sikerül épségben tovább jutniuk. A távolban halászok kunyhói látszanak. De Ödön hirtelen beleesik egy lékbe. Leonin viszonzza Ödön előbbi jócselekedetét, és kimentti barátját a jéghideg és fagyos vízből.

Mindketten megmentették egymás életét, vállalták a veszélyt, és kitartottak egymás mellett a nehéz percekben is.

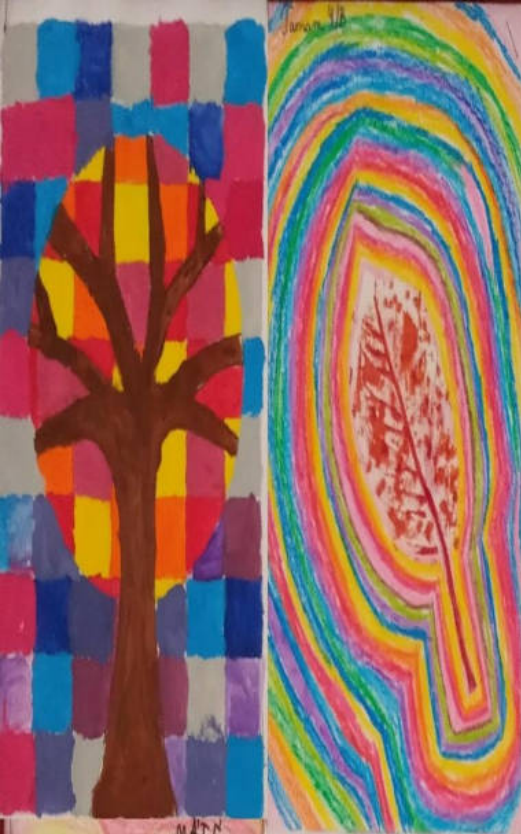
Szónyi Anno

Kirándulás (2003)

Iskolaparti (2004)

Diákbál (2005)

A Balatonnál (2011)

Diákbál (2013)

Ballagás (2013)

